

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Η 25η Απριλίου είναι η 115η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο. Υπολείπονται 250 ημέρες.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

404 π.Χ. - Τερματίζεται ο Πελοποννησιακός Πόλεμος με τη νίκη των Σπαρτιατών του Λύσανδρου εναντίον των Αθηναίων.

1792 - Ο Κλοντ Ζοζέφ Ρουζέ ντε Λιλ συνθέτει τη «Μασσαλιώτιδα» (τον εθνικό ύμνο της Γαλλίας).

1859 - Οι Βρετανοί και οι Γάλλοι μυχανικοί ολοκληρώνουν τη διάνοιξη της Διώρυγας του Σουέζ.

1898 - Ισπανοαμερικανικός πόλεμος: Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής κυρύσσουν τον πόλεμο στην Ισπανία.

1915 - Α' Παγκόσμιος Πόλεμος: Αρχίζει η εκστρατεία της Καλλίπολης. Βρετανικά, γαλλικά, ινδικά, αυστραλέζικα και νεοζηλανδικά στρατεύματα εισβάλλουν στην τουρκική χερσόνησο της Καλλίπολης.

1916 - Τιμάται για πρώτη φορά η Ημέρα ANZAC προς τιμήν του ANZAC που μετείχε στην εκστρατεία της Καλλίπολης.

1944 - Πραγματοποιούνται μυστικές εκλογές στην κατεχόμενη Ελλάδα για την ανάδειξη εκλεκτόρων στο Εθ. Συμβούλιο (ΠΕΕΑ).

1945 - Οι Ένοπλες Δυνάμεις των ΗΠΑ και οι Σοβιετικές Ένοπλες Δυνάμεις συναντώνται κατά μήκος του ποταμού Έλβα περικόπτοντας στα δύο τη Βέρμαχτ της Ναζιστικής Γερμανίας, ένα ορόσημο στην επικείμενη λήξη του Β' Παγκ. Πολέμου στην Ευρώπη.

1945 - Ημέρα της Απελευθέρωσης (Ιταλία): Ο ναζιστικός στρατός κατοχής παραδίδεται και αφήνει τη Βόρεια Ιταλία. Η Ιταλική Κοινωνική Δημοκρατία διαλύεται και ο Μπενίτο Μουσολίνι συλλαμβάνεται έπειτα από απόπειρα διαφυγής. Αυτή η ημέρα ορίστηκε ως δημόσια αργία για τον εορτασμό της απελευθέρωσης της Ιταλίας.

1966 - Εκατοντάδες κάτοικοι του Αιγαίου επιτίθενται κατά λεωφορείου της χωροφυλακής, άνδρες της οποίας επέβλεπαν την κατεδάφιση αυθαίρετων κτισμάτων στην περιοχή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1599 - Ολιβερ Κρόμγουελ, στρατιωτικός και πολιτικός

1852 - Γεώργιος Σωτηριάδης, αρχαιολόγος

1874 - Γουλιέλμο Μαρκόνι, εφευρέτης

1940 - Άλ Πατσίνο, Αμερικανός πιθοποιός

1947 - Γιόχαν Κρόιφ, ποδοσφαιριστής

1969 - Κων/νος Καζάκος, πιθοποιός

1970 - Αννίτα Πάνια, τηλεπαρουσιάστρια

1977 - Ηλίας Κώτσιος, ποδοσφαιριστής

1977 - Κων/νος Χριστοφόρου, τραγουδιστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1941 - Νίκος Μπούκης, αρχιτέκτονας

1981 - Τάκης Σινόπουλος, συγγραφέας

1994 - Γιώργος Γεννηματάς πολιτικός

2002 - Αθανάσιος Παπούλης, μυχανικός και μαθηματικός

2006 - Μίσσας Πανταζόπουλος, καλαθοσφαιριστής και προπονητής

Ημέρα ANZAC

Hημέρα Anzac είναι η εθνική μέρα μνήμης στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία που οποία γενικότερα τιμά τη μνήμη όλων των Αυστραλών και Νεοζηλανδών «που υπηρέτησαν την πατρίδα τους και πέθαναν σε όλους τους πολέμους, διαμάχες και ειρηνευτικές επιχειρήσεις» και «τη συμβολή και τα πάθη όλων εκείνων που υπηρέτησαν». Κάθε χρόνο στις 25 Απριλίου, η Ημέρα Anzac ξεκίνησε αρχικά με σκοπό να τιμήσει τα μέλη των Αυστραλιανών και Νεο-Ζηλανδών Σωμάτων Στρατού (ANZAC) που πολέμησαν στην Καλλίπολη ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία κατά τη διάρκεια του 1ου Παγκοσμίου Πολέμου. Το ακρώνυμο ANZAC (Australian and New Zealand Army Corps) σημαίνει Αυστραλιανά και Νεο-Ζηλανδικά Σώματα Στρατού, των οποίων οι στρατιώτες είναι γνωστοί ως Anzacs. Η Ημέρα Anzac παραμένει μια από τις πιο σημαντικές εθνικές περιστάσεις για την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, και αποτελεί μια σπάνια περίπτωση δύο κυρίαρχων χωρών, που όχι μόνο μοιράζονται την ίδια μέρας μνήμης, αλλά και την ίδια ονομασία. Όταν ξέσπασε ο πόλεμος το 1914, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία ήταν επικράτειες της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, για δεκατρία και εφτά χρόνια αντίστοιχα.

Το 1915, Αυστραλοί και Νεο-Ζηλανδοί στρατιώτες σχημάτισαν ένα τμήμα μιας συμμαχικής εκστρατείας και διατάχτηκαν να καταλάβουν τη χερσόνησο της Καλλίπολης, ώστε να ανοίξουν το δρόμο προς τη Μαύρη Θάλασσα για το Συμμαχικό ναυτικό. Στόχος ήταν να καταλάβουν την Κωνσταντινούπολη, την πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία ήταν σύμμαχος της Γερμανίας κατά τη διάρκεια του πολέμου. Οι Δυνάμεις ANZAC έφτασαν στην Καλλίπολη στις 25 Απριλίου, αντιμέτωποι με την άγρια αντίσταση του Οθωμανικού Στρατού, υπό τη διοίκηση του Μουσταφά Κεμάλ (αργότερα γνωστός ως Ατατούρκ). Αυτό που είχε σχεδιαστεί να είναι ένα τολμηρό χτύπημα που να θέσει τους Οθωμανούς εκτός πολέμου, έγινε πολύ γρήγορα αδιέξοδο και η εκστρατεία διήρκεσε για οχτώ μήνες. Στο τέλος του 1915, οι Συμμαχικές δυνάμεις εκκένωνταν, αφού και οι δύο πλευρές είχαν υποστεί βαριές απώλειες και τεράστιες ταλαιπωρίες. Οι Συμμαχικές απώλειες περιλάμβαναν 21.255 από τη Ηνωμένη Βασίλειο, περίπου 10.000 νεκρούς στρατιώτες από τη Γαλλία, 8.709 από την Αυστραλία, 2.721 από τη Νέα Ζηλανδία και 1.358 από τη Βρετανική Ινδία. Τα νέα από την άφιξη στην Καλλίπολη είχαν ένα βαθύ αντίκτυπο στους Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς στην πατρίδα και τη 25η Απριλίου έγινε γρήγορα η ημέρα που την οποία θα θυμούνταν την θυσία αυτών που πέθαναν στον πόλεμο. Αν και η εκστρατεία της Καλλίπολης απέτυχε να κατορθώσει τον αντικειμενικό της σκοπό, δράσεις των Αυστραλών και Νεο-Ζηλανδών στρατιώτων κατά την εκστρατεία, κληροδότησαν μια αδιόρατη αλλά ισχυρή κληρονομιά. Η δημιουργία αυτού που έγινε γνωστό ως ο «θρύλος του Anzac» έγινε σημαντικό κομμάτι της εθνικής ταυτότητας και στις δύο χώρες. Αυτό διαμόρφωσε τον τρόπο με τον οποίο οι πολίτες τους έβλεπαν τόσο το παρελθόν, αλλά και την αντίληψη για το παρόν.

Η πμερομηνία της 25ης Απριλίου ονομάστηκε Ημέρα Anzac επίσημα το 1916. Εκείνη τη χρονιά σημειώθηκε από μια ευρεία πληθώρα τελετών και

λειτουργιών σε Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία, συμπεριλαμβανομένης και μιας εορταστικής παρέλασης στο Λονδίνο, με συμμετοχή Αυστραλών και Νεο-Ζηλανδών στρατιωτών. Μια εφημερίδα του Λονδίνου τους ανέφερε στο πρωτοσέλιδό της ως «Οι Ιππότες της Καλλίπολης». Παρελάσεις έλαβαν μέρος απανταχού στην Αυστραλία το 1916. Τραυματίες στρατιώτες από την Καλλίπολη παρεβρέθηκαν στην παρέλαση του Σίδνευ σε νησοπομπή αυτοκινήτων, συνοδευόμενοι από νοσοκόμες. Στην Αυστραλία, το 1921, στο Συμβούλιο των Πρωθυπουργών των Πολιτειών, αποφασίστηκε ότι η Ημέρα Anzac, θα τιμάται στις 25 Απριλίου κάθε χρόνο ως Εθνική Ημέρα μνημόσυνου για τους 60.000 Αυστραλούς και 18.000 Νεοζηλανδούς που πέθαναν κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Στα πρόσφατα χρόνια η Ημέρα Anzac σημείωσε ρεκόρ πλήθους, με ένα μεγάλο αριθμό των παρευρεθέντων να είναι νεαροί Αυστραλοί, πολλοί εκ των οποίων παρίστανται σε τελετές τυλιγμένοι με Αυστραλιανές σημαίες, φορώντας πράσινα και χρυσαφί μπλουζάκια και σκούφους και με τατουάζ της Αυστραλιανής σημαίας τυπωμένα στο δέρμα τους. Το φαινόμενο αυτό, κάποιοι το βλέπουν ως σκέψη της επιθυμίας των νεότερων γενεών της Αυστραλίας να τιμήσουν τις θυσίες που έγιναν από τις προγούμενες γενεές.

Μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι στρατιώτες που επέστρεψαν αναζήτησαν τη συντροφικότητα που ένιωθαν σε αυτές τις ήρεμες, ειρηνικές στιγμές πριν την αυγή. Με συμβολική τη σύνδεση της απόβαση στην Καλλίπολη την αυγή, η τελετή της αυγής έγινε μια συνηθισμένη μορφή τελετής κατά τη διάρκεια της Ημέρας Anzac κατά τη δεκαετία του '20. Η πρώτη επίσημη τελετή της αυγής, έλαβε χώρα στο Κενοτάφειο του Σίδνευ το 1927. Πριν την αυγή, οι βετεράνοι που ήταν μαζεμένοι διαταράζονταν να έρθουν σε στάση προσοχής και ακολουθούσαν δύο λεπτά σιγής. Με την εκκίνηση αυτών των δύο λεπτών, μια σάλπιγγα έπαιζε το κομμάτι Last Post και μετά έκλεινε η τελετή με το εμβατήριο Reveille. Στα πιο πρόσφατα χρόνια οι οικογένειες και οι νεότεροι ενθαρρύνονταν να λάβουν μέρος στις τελετές της αυγής και οι τελετές ανά